

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 15 febr. Berigten uit Konstantinopel van 26 januari melden, dat de handel in den laatsten tijd weder zeer flauw was geworden. Aan den stap van den Engelschen admiraal, ten opzichte van Griekenland, hechte men groot gewicht. De Oostenrijksche internuntius had zijne betrekkingen nog niet hervat; Fuad Effendi was nog niet uit Petersburg teruggekomen. Te Konstantinopel heerschte in de laatste week groote koude, zoodat zelfs verscheidene personen doodgevroren waren; in de straten lag de sneeuw verscheidene voeten hoog, en bijna alle winkels en magazijnen waren gesloten.

De jongste poststoomboot, welke berigten naar Triest overbragt, meldt, dat de admiraal Parker nog steeds den Piraens blokkeerde. Omstreeks 70 Grieksche handelsschepen waren door de Engelschen in beslag genomen en deels naar Salamis, deels naar Syra gebragt, welke beide laatste havens ook geblokkeerd waren. De geheele Fransche vloot was naar Smyrna naar Makrania vertrokken. Men zeide, dat de blokkade zoolang zoude duren, tot dat de Grieken aan de Engelsche eischen hadden voldaan. Vreemde schepen waren echter nog vrij van het verbod, dat de Engelschen tegen de Grieksche schepen afgekondigd hadden. Brieven uit Athene van 29 januari melden, dat men aldaar op het uiterste bereid was. Een kriegsraad had tot de verdediging van Athene, in geval het door de Engelschen mogt aangevallen worden, tot den laatsten man toe besloten; de generaal Grivas werd tot bevelhebber van Athene en Attica benoemd; de voor de verdediging der hoofdpunten bestemde generalen werden door Russische stoombooten naar de hun aangewezen plaatsen gebragt. In Griekenland heerscht allerwege veel geestdrift.

Uit verscheidene deelen van Zwitserland wordt gemeld, dat sedert de zeer kathgorische nota der beide Duitsche mogendheden afgekondigd is, de Zwitsersche dagbladen, welke vroeger zoo dikwijls spraken van de gekroonde despoten, een anderen toon aanslaan, en de zaak der vlugtelingen bijna geheel verloochenen. Inderdaad dan ook is Zwitserland zoo goed als omsingeld en voor het uiterste geval moet het operatie-plan gereed zijn. Radetzky zonde naar Graauwvanderland oprukken, het Oostenrijksche korps uit Vorarlberg naar St. Gallen, Thurgau, Appenzell, en de Pruisen zouden van uit Baden de kantons Schaffhausen, Basel, Aargau, Zurich en Solothurn, een gedeelte van Bern en van Lucern bezetten.

Tegen alle verwachting heeft de hooge stand des waters hier en in de omstreken geene schade van belang veroorzaakt. Het water staat hier weder op zijne gewone hoogte, en daar langs den ganschen Boven-Mein nergens meer een spoor van ijs of sneeuw is te ontdekken, zal de scheepvaart op denzelfden binnen weinige dagen kunnen hervat worden. Ook van den Boven-Rijn luiden de berigten gunstig.

In onze politieke kringen wil men weten, dat dezer dagen eene belangrijke mededeeling uit Weenen bij de centrale bondscommissie is aangekomen, houdende de grondslagen der door Oostenrijk, Beieren, Wurtemberg, Saksen en Hanover ontworpen nieuwe rijkconstitutie.

ENGELEND.

Londen, 12 febr. In het Huis der lords heeft gisteren de minister Lansdowne, op de vraag van lord Stanley, of de bemiddeling van Frankrijk in het Grieksche geschil door Engeland was aangenomen en of de eilandjes, waarover de twist was ontstaan, aan Griekenland zouden verblijven of aan de Ionische eilanden zouden worden afgestaan, geantwoord: dat het Britsche gouvernement het door Frankrijk gedaan verzoek om bemiddelaar, doch niet als arbiter, te aanvaarden van het tusschen Groot-Brittannië en Griekenland geruzen geschil, had aangenomen, op dezelfde wijze als onlangs Frankrijk de goede diensten van Engeland in het geschil met de Vereenigde Staten had aangenomen. De territoriale quaestie was niet in Frankrijks aanbod begrepen, omdat deze niet was vervat in het ultimatum van de HH. Wyse en Parker. Op de verdere vraag van lord Stanley, of men middelen te haat zoude nemen om zich van het betwiste gebied meester te maken, antwoordde de minister zulks niet te gelooven. De graaf Aberdeen zeide: Het verheugt mij, dat de bemiddeling van Frankrijk is aangenomen; dit zal een middel zijn, om ons ministerie uit eene hoogst moeilijke verlegenheid te redden; maar ik kan mij niet weerhouden op te merken, dat de bemiddeling is aangenomen ter regeling van de vorderingen, welke men als onbetwistbaar had verklaard, terwijl men haar weigert opzigtelijk de territoriale eischen, die als twijfelachtig waren voorgesteld. Hoe het zij, wij hebben aan Griekenland geleerd Frankrijk te beschouwen als deszelfs beschermers tegen de Britsche gewelddadigheden, en dat wel Frankrijk als republiek met een Napoleon aan het hoofd. Naar mijn oordeel had men liever de bemiddeling voor, dan na het plegen van geweld behooren aan te nemen. Het is opmerkelijk, dat de Grieksche minister geen onderscheid

maakt tusschen de geldelijke vorderingen en de territoriale eischen ten aanzien van derzelver validiteit; hij betwist zoowel de eene als de andere. Wat hiervan ook wezen moge, ik zal verheugd zijn wanneer de edele markies ons kan berigten, dat men waarschijnlijk niet tot dwangmaatregelen zal overgaan om bezit te erlangen van de betwiste eilanden; de aan den admiraal Parker gegeven instructiën zijn vermoedelijk van duidelijken aard. De markies v. Lansdowne: De edele graaf schijnt het onderscheid niet te können tusschen mediatie en arbitrage; het aannemen der mediatie van Frankrijk verplicht ons niet, om deszelfs beslissing te gehoorzamen waartoe men verplicht ware door het aannemen van deszelfs arbitrage; indien het aanbod was in den geest, gelijk de edele graaf vermoedt, zouden wij gearzeld hebben het aan te nemen, het aanbod is in den meest vriendschappelijken geest gedaan en even zoo aangenomen. Na nog eenige aanmerkingen van lord Aberdeen, die verklaart, dat de bedoelde eilanden krachtens de traktaten aan Griekenland toebehooren, en na eenige woorden van lord Brougham, die verklaart, dat men de bemiddeling van Frankrijk niet aanvaardt, is de zitting ingeroepen, behoorde aan te nemen op dezelfde wijze als die van Frankrijk, is aangenomen, vervolgt de kamer hare orde van den dag.

Volgens de Weekly Chronicle heeft het gouvernement eenen koerier aan den Britischen gezant te Athene en aan den Engelschen admiraal gezonden met den last, om de vijandelijke maatregelen tegen Griekenland te staken, naardien de regering de bemiddeling van Frankrijk heeft aangenomen. Dat blad zegt voorts reden te hebben om te gelooven, dat Griekenland reeds voldoende aanbiedingen heeft gedaan en dat er grond is, om te hopen, dat de eerst volgende dépêches het einde van het geschil zullen melden.

BELGIE.

Brussel, 12 febr. Bij de discussiën over art. 5 van het wets-ontwerp op het onderwijs, gisteren in de Fransche wetgevende vergadering aan de orde van den dag, nam de heer Jules Favre het eerst het woord. In dat artikel worden de acten, reglementen en vraagstukken opgenoemd, waarover de raad van toezigt zijn advies zal nitbrengen. Spreker oordeelde, dat deze attributen niet overeenstemden met de zamenstelling van dien raad; in deszelfs boezem zal voortdurend verwarring en strijd heerschen, omdat men hem uit katholieken, protestanten, israëlieten en rationalisten wil vormen. Hoe zal het gaan wanneer men zich verstaan moet over de boeken, die den kinderen in handen behooren gegeven te worden? hoe zal de rabbijn het eens worden met den katholiek, hoe de katholiek met den hervormde of luthersche? Er is onder de tegenwoordig op de scholen in gebruik zijnde boeken schier niet één, dat niet door de kerk veroordeeld is, als b. v. de Zamenkomsten van Erasmus, les Provinciales van Pascal, la République van Baudin, les Imitations van Fleury enz. Hoe moeten de leden van den raad van toezigt zich over deze punten verstaan? Ook het historisch onderwijs is op de seminariën zeer verwaarloosd, de geschiedenis wordt er bedorven. De spreker had eenige dusdanige leerboeken van jonge seminaristen medegebragt, en las er onder het luid gelach der linkerzijde, eenige aanhalingen uit voor, ten betooge zijner stellingen. De bisschop van Langres voerde aan, dat de in den raad van toezigt zitting hebbende bisschoppen, de schande niet op zich zouden laden, van in te stemmen met hetgeen zij voor dwalingen hielden; neen, het zou meer dan schande, het zou afval zijn. Hij voor zich verwierp alle transactie, maar hij hield in den tegenwoordigen tijd een verbond tusschen godsdienst en wijsbegeerte voor mogelijk. Overigens kan er thans in Frankrijk geene vervolging wegens godsdienst meer voorvallen, en wat men ook van de vroegere onverdragzaamheid gezegd hebbe, zal spreker zich vergenoegen met aan te voeren, dat de kerk in de laatste 60 jaren niet anders bloot gesteld heeft, maar dat integendeel de godsdienstige gevoelens door het staal der anarchisten. Ten slotte werden artt. 5 en 6 en vervolgens het geheele eerste hoofdstuk aangenomen, waarbij de vergadering uiteenging.

Brussel, 13 febr. Reeds begint men namen te noemen voor de aanstaande verkiezingen in Frankrijk; men schijnt echter nog geene lijst, zelfs geen kandidaat bepaald aangenomen te hebben. Volgens de gissingen zoude ongeveer het een derde gedeelte van de 31 te doene verkiezingen, in den geest der gematigde partij nitvallen. Doch dit zijn geheel onzekere berekeningen.

Al de geruchten van wijzigingen in het ministerie worden op nieuw tegengesproken. Naar men zegt zal er volstrekt geene verandering in het ministerie, vóór de verkiezingen plaats hebben. Wel is waar zegt men morgen wellicht weder juist het tegendeel, en vreemd is het, dat de verschillende geruchten, heden uitgestrooid, morgen tegengesproken, geene losse praatjes zijn, maar dat er op het oogeblik der verspreiding grond voor bestaat. Zoo is er in de laatste dagen werkelijk en zeer ernstig sprake geweest van de vervanging der heeren Ferdinand de Lesseps en de heer de Falloux; maar sedert menzaterdag heeft

afgezien, naar men zegt, tengevolge van de moeilijkheid om mannen van eenig aanzien te vinden, die hunne nalatenschap wilden aanvaarden. Dit alles bewijst dat men in het Elysée tamelijk weifelende is.

Het plan om Frankrijk in vier of vijf groote militaire divisien te verdeelen, onder het bevel van generaals die met eene soort van absolute magt bekleed zouden zijn, wint, naar het schijnt, meer en meer veld. Behalve de Courrier Francais, spreken nog onderscheidene dagbladen daarvan. Zij zijn het over de zaak zelve eens, doch verschillen slechts in de bijzonderheden, bijvoorbeeld, in het aantal der divisien. De min of meer officiële bladen der regering bewaren daaromtrent nog het stilzitten en juist dit schijnt het gerucht te bevestigen, want men behoeft er nauwelijks aan te twifelen of zij zouden het terstond hebben tegengesproken indien het eene onwaarheid was.

De discussiën over de wet op het onderwijs hebben gisteren in de Fransche Wetgevende Vergadering eene belangrijkheid verkregen, die het scheen dat zij niet zouden opleveren. De zitting was gewijd aan eenen heftigen strijd tusschen de universiteit en de Park, vertegenwoordigd door de heeren Barthélemy Saint-Hilaire en de Montblanc. Als men de heilige aanvallen van laatstgenoemden redenaar tegen de universiteit leest, dan vraagt men zich meer dan ooit af: hoe men kan hopen, de vorderingen en de beweringen van die Keizerlijke instelling met die der geestelijkheid te zullen vereenigen? Redevoeringen, van eenen aard als die, welke door den beroemden katholieken redenaar werd nitgesproken, onder voorwendsel van de verdediging der wet, toonen daarentegen al het onmogelijke daarvan aan. Tegenstanders, die zoozeer overtuigd zijn van de meening welke zij voorstaan, tot één te brengen, is niet denkbaar, en men kan niets anders dan de betreurenswaardigste conflicten te gemoet zien in eenen Hoogen Raad, waar mannen als b. v. de heeren Barthélemy Saint-Hilaire en de bisschop van Langres gelijktijdig zitting hebben.

De terugkeer van den Paus wordt thans op de meest stellige wijze aangekondigd. Hij zou nu onherroepelijk den 14den Portici verlaten en in de eerste dagen van de vasten te Rome terugkomen. Scheen dit berigt door de Italiaansche bladen en ook uit Marseille ons wordt gezonden, zoudde wij nog om er zoo stellig geloof aan te hechten.

In de zitting der Sardinsche Kamer van afgevaardigden van den 9den februari, heeft de minister van Oorlog een wets-ontwerp aangeboden betreffende de pensioenen, toetekennen aan de veteranen van het Fransche leger en de minister van Binnenlandsche Zaken een ontwerp tot organisatie van den Raad van State.

Het overige gedeelte van deze en de geheele zitting van den 7den, is gewijd geweest aan discussiën over interpellatiën die in eene der voorgaande zittingen door den afgevaardigde Paolo Farina gedaan waren, ten aanzien der ineensmelting van de bank van Genua met die van Turijn, bij ministerieel besluit. De steller der interpellatiën en na hem de afgevaardigden Piscatore en Corquet hebben de wetigheid en gepastheid van den maalregel bestreden, die door den heer Galvagno, minister van Buitenlandsche Zaken en de graaf Cavour verdedigd werd. Het vervolg der discussiën werd tot den volgende dag uitgesteld.

Onlangs werden Spaansche officieren, toen zij te Genua passeerden, door het volk aldaar uitgefloten, dat op deze wijze zijne afkeuring van de Romeinsche expeditie aan den dag wilde leggen. Men verzekert dat de Spaansche consul heeft gevraagd voor die belediging aan de Sardinsche regering, met bedreiging dat hij, ingeval zij mogt geweigerd worden, zijne vlag zoude innemen. De Spaansche schepen, die in de haven van Genua voor anker waren gekomen, hadden de gebruikelijke saluutschoten nog niet gedaan.

De Gazette de Brescia meldt in haar officieel gedeelte, dat de constitutie voor Lombardije en Venetië geenszins het onderwerp zal uitmaken van een voorstel, dat de ministerraad aan het oordeel des Keizers van Oostenrijk zal onderwerpen.

FRANKRIJK.

Paris, 12 febr. Men spreekt hier veel van een nieuw systeem van luchtballon, door zekeren Petit uitgevonden. In een uitvoerig en wetenschappelijk verslag, waarin de heer Petit de grondbeginselen van zijn systeem verklaart, zegt hij, daardoor is staat te zijn om de grootste lucht-toestellen te vervaardigen en wel, die 150 ellen lang, 27 ellen breed en 36 ellen hoog zijn. Er zouden, zoo als hij beweert, drie verdedeken en behoorlijke vertrekken voor reizigers in gemaakt worden. Hoe vreemd, ja fabelachtig die onderneming ook moge schijnen, verzekert de heer Petit dat hij in eenige uren, en met een soortgelijk gevaarte, 2 of 3 duizend personen naar Californië kan overbrengen, en dat de kost hier voor 2 à 300,000 francs zouden belooft.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 14 febr. De heer J. H. Schröder. Deze edele

man heeft bij zijn leven eene som van een miljoen mark banco (f850,000 Ned.) tot weldadige doeleinden bestemd; voor de eene heeft zullen vijftig vrije woningen, met eene jaarlijksche ondersteuning van 300 m. b. voor den bewoner van elk dezer huisjes, worden gebouwd; de andere helft zal geheel besteed worden ten behoeve van huiszittende armen. (Hand.)

's Gravenhage, 12 febr. Voor den Hoogen Raad, kamer van strafzaken, is heden behandeld de uit een regtskundig oogpunt in meer dan een opzigt belangrijke zaak van den procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Zuid Holland, requirant van cassatie tegen een arrest van hetzelfde hof dd. 15 december jl., in de bekende zaak van den heer van Bevervoorde geweest. Het rapport in deze zaak werd door den raadsheer de Greve uitgebragt. Mr. D. Léon, ook in de instantie van cassatie voor den gerequireerde optredende, heeft op nieuw betoogd de bevoegdheid van het provinciaal hof, om te cognosceren over het verzet, ingesteld tegen de executie van een arrest van hetzelfde hof, op grond van verjaring, en tot staving daarvan zich beroepen zoowel op het gezag van de commentateuren van het Fransche regt, als op de jurisprudentie van het hof van cassatie in Frankrijk, met en ander in verband met art. 95 der wet op de regterlijke organisatie.

Met betrekking tot de zaak ten principale, heeft ZEd. breedvoerig ad- en destructieve trachten te beoogen, dat in cas van schriftelijke hoon de verjaring der straf, na verloop van zes maanden is geobtimeerd.

Op den 25sten dezer zal de advocaat-generaal De Keth in deze zijne conclusie nemen.

— De minister van Koloniën heeft ter kennis gebragt van belanghebbende ouders of voogden, dat krachtens het Koninklijk besluit van 26 november 1845, no. 63, met den 1sten september dezes jaars, twee jongelingen zullen worden bestemd, om volgens een daaromtrent vastgesteld reglement, onder het oppertoezicht van den heer G. J. Mulder, hoogleraar in de faculteit der wis- en natuurkunde aan 's rijks hoogeschool te Utrecht, te worden opgeleid tot apotheker bij het leger in Oost-Indië, omdat, wanneer zij hunne zonen of pupillen daarvoor verlangden in aanmerking te brengen, deze, op maandag, den 3den juni 1850 en volgende dagen, des morgens te 10 ure, in het scheikundig Laboratorium der genoemde hoogeschool, zullen worden toegelaten tot het afleggen van een vergelijkend examen. De verzoeken tot deze toelating zullen op zegel geschreven, en postvrij vóór den 1sten mei 1850 bij het ministerie van Koloniën moeten zijn ontvangen, en daarbij moeten worden overgelegd onderscheidene stukken, in de Staats-Courant van 13 dezer vermeld.

— De minister van Justitie, voorloopig bejaast met het bestuur van het departement voor de Zaken der Hervormde Eeredienst enz., van den 8sten dezer, no. 12, strekkende tot intrekking van het besluit van den soeverein vorst van 1 februari 1815, no. 15 (Staatsblad no. 10), waarbij, met alteratie alleen in zoverre van het bepaalde bij art. 2 van het besluit van 28 september 1814, no. 4 (Staatsblad no. 162), is verklaard: »dat de eigenaars der heerlijkheden en andere wettige collatoren, welke tot het jaar 1795 het volstrekte collatie-regt tot bevestiging van predikants-plaatsen hebben gehad, datzelfde regt voor het vervolg zullen uitoefenen, zonder vooraangaande nominatie van kerkeraad of gemeente, en welke zonder onderscheid, of op zoodanige plaats het tractement geheel profluent uit de plaatselijke kerkeelijke goederen, of dat het geheel of gedeeltelijk uit 's lands kas wordt betaald»;

na gezien te hebben de bij voormelde voordragt overgelegde missive van de algemeene synode der Nederlandsche hervormde kerk, van den 10den augustus H., waarbij de intrekking van voormeld besluit wordt verzocht;

en overwezend omzigt het advies van den Raad van State van den 10den januari 1850, no. 4; heeft Z. M. goedgevonden en verstaan, het voormeld besluit van den 1sten februari 1815, no. 15 (Staatsblad no. 10) in te trekken en buiten werking te stellen.

— Bij besluit van den 13den februari jl., no. 58, heeft Zijne Majesteit, op voordragt van den minister van Binnenlandsche Zaken van den 12den dezer, goedgevonden ter beschikking van Gedeputeerde Staten van Noordbrabant te stellen eene som van hoogstens acht duizend gulden, tot leniging der behoeften van de liggenden ten gevolge van den tegenwoordigen watersnood, op zoodanige wijze als Gedeputeerde Staten zullen vermeenen het best te leiden tot bereiking van dat doel, en onder bepaling dat deze gelden slechts zullen worden gebezigd ten behoeve van dezulken, voor wie het aan andere middelen van voorziening ten eenenmale ontbreekt.

— De water-berigten, die ons uit de omstreken vernemen, zijn zeer ongunstig. Binnen onze stad zien wij soms drie of vier malen per dag het water vallen en wassen. Allerlei verontwaardigde berigten van doorbraken enz. zijn er den ganschen dag in omloop, welke wij niet mededeelen, omdat wij hier de veiligheid derzelve niet kunnen instaan, en zij daarantoven nog zeer uiteenlopend en verward zijn. Onze gansche stad schijnt in algemeenen toestand te verkeeren. Alle bals, concerten of andere, zoowel openbare als bijzondere feesten, die gewoa-

lijk ter gelegenheid van den Vastenavond gehouden worden, zijn thans geheel vergeten, en niet alleen des avonds maar zelfs bij dag heerscht er overal, tot op de nog drooge gedeelten dezer stad, eene diepe stilte. Aan brood of andere levensmiddelen ontbreekt het ons echter (Gode zij dank) nog niet, doch het koopen, verkoopen en vervoeren van deze maken schier de eenige bedrijvigheid alhier uit.

Hulde zij gebragt aan Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, het stedelijk bestuur, de waakzame politie, de militaire autoriteiten, de Gedeputeerde Staten en onderscheidene opregte menschen-vrienden, die niets sparen om in de groote behoeften van het oogeblik te voorzien.

Door Z. M. onzen geëerbiedigden Koning toch, werd dadelijk bij het vernemen van Noord-Brabants rampvullen toestand, de kolonel van Karnebeek, kapitein ter zee en adjudant des Konings, uit de residentie naar hier gezonden, ten einde aan den Koning verslag te geven van den deerniswaardigen toestand. Gisteren avond moet het deswegens opgemaakt rapport voor deze stad en omtrek verzonden zijn, en heden morgen is de kolonel naar Grave vertrokken, om zich daar van den rampvullen toestand te overtuigen, waarna ZHEG. zich insgelijks naar Middelburg zal begeven, en van al de bevindingen aan zijnen Koninklijken lastgever zal berigt geven, die ongetwijfeld, om de hooge belangstelling in het lot zijner ongelukkige onderdanen, niet achterwege zal blijven middelen ter redding aan te wenden.

Het stedelijk bestuur onderhoudt zooveel mogelijk door middel van planken, schragen, wagens of schuiten de gestromde communicatie in deze stad, en laat door stadsschuiten de armen uit de achterbuurten kosteloos vervoeren, naar die straten, verwaarts hunne behoeften hen roepen. De onderscheidene armen-inrigtingen, armbesturen, politie- en militaire autoriteiten laten niets onbeproefd, om de rampen hunner noodlijdende broeders te lenigen; terwijl wij levens aan de bijzondere waakzaamheid der politie moeten wijten de weinige en niet noemenswaardige strafbare feiten, die hier nog mochten gepleegd worden.

Naar men ons zegt zouden ook de Gedeputeerde Staten dezer provincie gisteren eene buitengewone vergadering gehouden hebben, om middelen te beramen in de algemeene ramp te voorzien, en zich alhier eene commissie gevormd hebben, ten einde een beroep te doen op Nederland om aan de ellende te genoot te komen. Velen toonen in deze dagen den naam van ware menschenvrienden te verdienen, ja van het geringe inkomen van den nijveren middestand wordt thans meer dan ooit iets voor den hulpbehoevende afgezonderd en het kan niet anders werkt, moet hetzelfde bereikt worden.

Middelburg, 11 febr. Nadat op vrijdag den 8sten dezer maand, aan den veroordeelde Jean Baptiste de Zoel de afwijzende beschikking door den Koning op zijn verzoek om gratie was medegedeeld, en daarmede aangezegd, dat de doodstraf, waartoe hij bij arrest van het provinciaal gerechtshof van Zeeland, dato 25 oktober 1849, was veroordeeld geworden, op maandag daaraanvolgende zou worden ten uitvoer gebragt, is op heden ten 12 ure deze straf, onder den toeloop eener talrijk zamengerloide menigte aan hem veltrokken.

Ofschoon hij, nadat hem deze bekendmaking was gedaan, gedurende geruimen tijd met de koelste onverschilligheid is blijven volhouden, dat zijne veroordeeling op valsche getuigenissen was gegrond en hij daarbij volstrekt geen berouw betoonde, is nochtans door hem in de laatste oogenblikken zijns levens aan de justitie beleden, dat hij de beschuldigingen door hem tegen de in zijne zaak gehoorde getuigen ingebragt, als zouden deze valsche verklaringen hebben afgelegd, introk, het oordeel over hunne getuigenissen aan God overlatende.

Hij onderging zijne straf, gelijk wij naar mensche-lijke gevoelens en zelfs onderstellen daarvan, dank zij der onvermoeide zorg en liefderijke volharding door den Wel-Eerw. heer J. C. Knoors, pastoor der roomsch katholieke gemeente alhier, tot opwekking van berouw en bekeering bij den veroordeelde aangewend, — niet meer als een verstokte misdadiger, maar met stille onderwerping en het vervoeren van zijn op vergiffenis zijner misdaden.

— Men leest in het Journal des Débats: De Vaderlijke kas, instelling van oudpilinge associatiën tot levensverzekering, goedgekeurd bij ordonnantie van 9 sept. 1841, gevestigd te Parijs, Rue Richelieu 110, heeft het navolgend verslag gegeven van den staat harer fondsen over de maand december 1849:

Fondsen der associatiën.
De associatiën der Vaderlijke kas, bezaten den 30sten november 1849:
f. 282,770 fr. renten van 5 pCt.

aangekocht voor . . . fr. 26,301,894.33
Gedane aankopen in december 1849.
17,754 fr. renten van 5 pCt.
aangekocht voor . . . fr. 325,627.85
Geliquideerde associatiën:
51,416 fr. renten van 5 pCt.
aangekocht voor . . . fr. 1,211,950.73
1,301,940 fr. Totalen. . fr. 27,839,472.91
Gedane verzekeringen.
De Vaderlijke kas heeft gedurende den loop der maand december 1849, ontvangen.
383 verzekeringen, ten bedrage van fr. 1,044,526.24
Te voren:
54,566 verzekeringen, » » » » 75,432,926.75
Geliquideerde associatiën.
2,327 verzekeringen, ten bedrage van fr. 1,217,357.79
Totalen. . fr. 77,694,810.78
Gecertificeerd conform aan de registers.
De directeur der Vaderlijke kas,
C. Merger.

STATEN-GENERAAL.
TWERDE KAMER.
Zitting van woensdag, 13 februari.

Is ingekomen een verzoekschrift van ingezetenen uit Winschoten, verzoekende uitstel van de behandeling der scheepvaart-regeling.
Aan de orde is het doen der vragen aan den minister van Binnenlandsche Zaken over de al- of niet-aanname van de betrekking van burgemeester door drie leden der Kamer?

Alvorens daartoe over te gaan, wordt voorlezing gedaan van een brief van het lid der Kamer, mr. W. Wijnandts, van den volgenden inhoud:

»MIJNE HEEREN!
»Het feit dat aanleiding heeft gegeven tot de vraag omtrent de al dan niet voortdoring van het lidmaatschap der Tweede Kamer van de Staten-Generaal voor hen, die tot een vroeger bekleed bezoldigd staatsambt herbenoemd werden, biedt zich niet nu voor het eerst aan. Wel is er misschien eenig onderscheid te maken tusschen de herbenoeming van burgemeesters en kantongregters of griffiers van kantongeregten, maar het staat niet aan mij dit in den tegenwoordigen stand der vraag te beslissen; alleen heb ik gemeend u, Mijne Heeren, te moeten herinneren, dat de ondergeteekende in de maand april des voorgaanden jaars voor de tweede maal is herbenoemd en bij continuatie aangesteld tot griffier van het kantongeregte te Oud-Beijerland, welke benoeming de Staats Courant ook destijds heeft medegedeeld.

»Bij die opzigt en bij het stilzwijgen der Kamer op een in het officieel dagblad te lezen feit, achtte ik het eene soort van gemeinsde nederigheid, om, als ware het, eene tweede homologatie mijner zitting-neming uit te lokken en ik heb daarom destijds gezwegen.

»Nu evenwel blijkt dat de vraag niet algemeen als zoo uitgemaakt zeker wordt beschouwd, reket ik mij verplicht mij van de discussiën over de beantwoording te onthouden en daarom niet ter vergadering tegenwoordig zijn, van welk afwezen ik heb gemeend deze met redenen omkleede inlichting te moeten geven, ten einde te doen ophopen, dat, wanneer het mocht blijken, dat ik met anderen had gedwaald, die dwaling had plaats gegrepen geheel ter goeder trouw en dat ik mijn lidmaatschap der Tweede Kamer, in dat geval ongrondwettig, van mijne herbenoeming tot griffier van genoemd kantongeregte af, evenwel niet des bewust of als ter sluiks, had behouden.» — Aangenomen voor kennisgeving.

Alsnu herhaalt de heer Lotsy het door hem op gisteren gesprokene bij de ontwikkeling van zijn voorstel.

»De heer Lotsy doet alsnu het voorstel: dat de Kamer besluite, dat op de aanneming door drie leden der Kamer van het burgemeestersambt, art. 91 alinea 4 der grondwet, toepasselijk is.

De heer Donker meent, dat, bij de bestaande onzekerheid, of de betrekkingen werkelijk zijn aanvaard, de beslissing der quaestie, thans nog niet te pas komt.

De heer Schooneveld is van een tegenovergesteld gevoelen, de meeste waarschijnlijkheid der aanvaarding bestaat toch, en bovendien de zaak van den heer Wijnandts kan mede niet onbeslist blijven.

De heer van Hall appuieert het gevoelen van den heer Donker. De vraag omtrent het griffierschap eene afzonderlijke quaestie. Het overwondert het dat de minister van Binnenlandsche Zaken, die

...niet nopens een der benoemden, voldoende inlichting heeft kunnen geven. Onder de burgemeesters, waarover hier sprake is, behoort één tot de provincie Zuid-Holland, en, mag men het publiek gerucht gelooven, dan is deze reeds vóór 4 weken, door den gouverneur beëdigd.

De *Minister van Binnenlandsche Zaken* antwoordt dat ook van die beëdiging geen bericht bij het departement van Binnenlandsche Zaken inkomt. De mededeeling van het verhandelde in de Kamer op gisteren, ontving de minister gisteren tegen den avond; de interpellatie was bepaald op heden 11 ure.

Er zou dus *misschien* nopens Zuid-Holland gelegenheid zijn geweest tot eenige officiële informatie; omtrent de andere provinciën was dit zeer zeker onmogelijk.

De motie van den heer *Donker* tot uitstel der discussiën over het vraagpunt, wordt vervolgens afgevoerd met 41 tegen 5 stemmen.

De heer *Lotsy* ontwikkelt alsnu zijn voorgesteld besluit. Hij blijft binnen de perken van zijn voorstel en vermengt er dus de quaestie van den heer *Wijnaendts* niet mede. Hij behandelt de vraag of de aanvaarding van het burgemeester-ambt door een lid der Kamer valt in de termen van art. 91 al. 2. Daaraan hechten zich de vragen: 1o. is het burgemeester-ambt een staats-ambt? Zijn inziens is dit niet twijfelachtig; 2o. wordt daarin verandering gemaakt door de omstandigheid dat het hier herbenoemingen geldt? Zijn inziens, volstrekt niet; het zijn benoemingen op nieuw; en vermits art. 91 geene onderscheiding maakt, mag men daaraan geene meer uitbreidenden zin geven. Ten slotte beschouwt hij het als hoogst wenschelijk, dat er geen twijfel overig blijve omtrent de bevoegdheid van het lidmaatschap der Kamer nopens allen die hier zitting hebben.

De heer *Backer* meent, dat de letterlijke opvatting van art. 91 geen twijfel overlaat, of het is ook op de burgemeesters bij herkiezing van toepassing. Maar hij vraagt of de letterlijke beteekenis hier wel zóó gebiedend is en of zij moet gevolgd worden? Hij betwijfelt dit en geeft daarvoor zijne gronden op: art. 91 is eene bepaling van orde, niet van afbakening van de staatkundige deelen van het gezag; het is meer eene reglementaire bepaling. Spreker gaat ook de bedoeling der grondwet na, waaruit hij afleidt, dat men buiten die bedoeling zou gaan, indien men zich binnen den nauwen grans van de letter beperkte.

De heer *Godefroi* wijst er allereerst op, dat het voorstel van den heer *Lotsy*, in den vorm waarin het is vervat, tot geene bevredigende uitkomst kan leiden; omdat de eigenlijke vraag moest zijn: niet, of de aanneming, maar: of de aanneming bij herbenoeming in de termen van art. 91 valt? Wat het vraagpunt zelf aangaat, vereenigt zich spreker met hetgeen door den heer *Backer* is aangevoerd en brengt daartoe nog eenige nieuwe gronden bij.

De heer *Costerus* maakt eenige opmerkingen, louter van bespiegelenden aard. Hij wijst op de belangrijkheid van het gerezen geschilpunt voor 4 partijen, die er als 't ware bij betrokken zijn: 1o. de minister die benoemt; 2o. de burgemeester die benoemd wordt; 3o. de gemeente die den benoemde ontvangt, en 4o. vooral het volk dat door den afgevaardigde vertegenwoordigd wordt. — Nu kan 't geval zich voordoen, dat een minister er belang bij heeft, om een burgemeester bij continuatie te benoemen; nu kan ook een burgemeester er belang bij hebben om in zijne betrekking te worden gecontinueerd; ook kan eene gemeente er groot belang bij hebben, dat een fungerend burgemeester niet herbenoemd worde, en bovenal heeft het Nederlandsche volk 't grootste belang bij de integriteit zijner volksvertegenwoordiging. Het is derhalve van het grootste gewigt, dat de onbesproken naam van ministers of volksvertegenwoordigers buiten spel blijven; en hij vraagt ook ten slotte of het mede niet van het hoogste belang te achten is, dat de gemeente een hoofd hebbe naar wensch, en of het niet hoogst noodig, ja zelfs voor de rust des lands noodzakelijk is, dat er besta eene eerlijke en onafhankelijke volksvertegenwoordiging!

De heer *Lotsy* bestrijdt de argumenten der heeren *Backer* en *Godefroi*. Deze laatste antwoordt daarop en stelt als amendement op des heeren *Lotsy's* voorstel voor: dat de Kamer besluite: dat op de aanneming van het burgemeester-ambt bij herbenoeming opgedragen, de laatste alinea van art. 91 der grondwet niet toepasselijk is.

De heer *van Dam van Iselt* zegt ongeveer. Ook ik, M. H., wensch mijne meening omtrent het onderwerpelijk vraagstuk, te uiten. Alvorens ik echter daartoe overga, duide men het mij niet ten kwade, dat ik eenige oogenblikken van mij zelve zal moeten spreken. Toen ik, in mei jl. deze plaats heb verlaten, wende ik dat daarvoor gegronde redenen bestonden. Ik wensch u deze thans kenbaar te maken omdat ik aan u, en vooral ook aan mijne kiezers, deswege rekenschap meen verschuldigd te zijn. Mijns inziens was het behoud van het toenmalig ministerie nuttig en raadzaam in het welbegrepen belang des vaderlands. Intusschen vond ik persoonlijk geene vrijheid om dat ministerie te ondersteunen, om redenen, welke ik hier kiescheidshalve nu niet meer zal ontwikkelen. Genoeg zij het te weten, dat ik dat ministerie niet wilde bestrijden, maar ook geene vrijheid vond om het te ondersteunen. Er schoot mij dus slechts een middel over, namelijk om deze

plaats te verlaten en derhalve een offer te brengen niet aan personen, maar aan beginselen. Dat offer, M. H., — mijne hevige gemoedsaandoening destijds kon er van getuigen — heeft mij veel gekost!

Inmiddels is de staat van zaken grootelijks veranderd. Dat ministerie toch, in hetwelk ik vele staatkundige vrienden telde, die zoo dikwerf met mij, in en buiten de Kamer, met kracht en met ijver hebben gearbeid aan de herziening van onze gebrekkige staatsinstellingen, — dat ministerie bestaat niet meer; en toen mij nu, door den tegenwoordigen minister van Justitie gevraagd werd of ik geneigd zou zijn, mij eene nieuwe benoeming te laten welgevalven, heb ik dit bevestigend beantwoord. Zoodoende bevind ik mij thans, door het vertrouwen der kiezers van het 1ste district van Gelderland, wederom op dezelfde plaats, waarop ik gedurende 20 jaren heb gezeten, geheel vrij om te handelen naar de inspraak van mijn gemoed en van mijne overtuiging. Ik treed hier niet op om aan het tegenwoordig ministerie tegenstand te bieden, noch ook om het te verdedigen. Dat ministerie heeft geen programma gegeven, maar aan de natie en aan u allen gezegd: »Wacht mijne daden af.» Ook ik, M. H., zal dat doen, en ik verklaar gaarne, dat, wanneer dit ministerie ons binnen eenen voldoende korten tijd, de staatsinstellingen, wettelijk, die kracht en leven en versterking zullen geven aan onze herziene staatsinstellingen, — als dit ministerie zich niet schuldig maakt aan datgeen wat aan het vorige werd ten laste gelegd, namelijk schroomelijk tijdverzuim en weinig voortvarenheid met betrekking tot de hoogstbelangrijke onderwerpen; — maar vooral wanneer dit ministerie zich niet zal laten medeslepen door datgeen wat door den tegenwoordigen minister van Binnenlandsche Zaken, bij zekere gelegenheid zoo eigenaardig is genoemd: *bezuinigingswoede*; — en wanneer ik integendeel van hetzelfde verwachten mag dat het geene populariteit zal bejagen door op te volgen de onstelselmatige plannen en voorstellen van bezuiniging, alléén voortvloeiende uit volslagen onbekendheid met het raderwerk van gansch het landsbestuur, en dat het zich niet zal bepalen tot omverwerpen, zonder op te bouwen, — ja, M. H., dan verklaar ik mij volgaarne bereid, om dit ministerie steun te verleenen door mijne stem!

Na deze voorafpraak komt spreker tot de quaestie in behandeling en deelt te dien opzichte het gevoelen van de heer *Backer* en *Godefroi*, vooral ook hetgeen de laatste nopens het bestaan van eigenlijk gezegde *bevoordering*, heeft aangevoerd; zij bezaten het ambt, bevordering komt derhalve niet te pas.

En nu wat betreft de wenschelijkheid, waarvan een der sprekers gewaagde, dat men moest hebben eene eerlijke vertegenwoordiging. Ongeaarne heeft hij dat woord hooren uitspreken. Met genoegen en zelfvoldoening geloof ik dat kunnen teruggien op onze parlementaire geschiedenis; en, mogt men daarin het bewijs vinden voor verschil van gevoelen in het staatkundige, nooit zal men eenigen schijn van oneerlijkheid ontwaren; nooit de ondervinding erlangen, als ware een vertegenwoordiger aan de ministers verkocht! *Misschien* was zelfs de opneming van het besproken artikel in de grondwet, eene overzettelijke voorzigtigheid, maar, hoe dit zij, wij zullen hier niet anders hebben dan eene eerlijke en cordate volksvertegenwoordiging!

De heer *van Zuylen van Nyevelt* is het met den vorigen spreker, wat het thans behandeld wordende vraagstuk aangaat, volkomen eens. Hij stelt echter, bij wijze van amendement, voor, dat in het voorstel, door den heer *Godefroi* gedaan, het woord *burgemeesters-ambt* vervangen worde door: *Staats-ambt*, opdat de beslissing, die door de Kamer zal genomen worden, van algemeenen aard zij, en zij van toepassing zal wezen zoewel op de burgemeesters, als op de kantonregters, of hunne griffiers, of elk ander staats-ambt. Mitsdien stelt hij voor, dat de Kamer beslisse dat op de aanneming van een bezoldigd staats-ambt, bij herbenoeming opgedragen, de laatste alinea van art. 91 der grondwet niet van toepassing is.

De heer *Donker Curtius* is het met den heer *Lotsy* eens en meent, uit dien hoofde zijn bevoegdheid te moeten uiteenzetten. Op den voorgaand plaatst hij, dat het hem hoogst aangenaam wezen zal, dat de Kamer in gemoede kunne beslissen dat de herbenoemde burgemeesters het lidmaatschap der Kamer niet verliezen, daar hij allezins prijs stelt op het behoud der personen, die het hier geldt in hunne dubbele betrekkingen. Maar hij kan in gemoede daartoe niet medewerken. Er bestaat toch geen verschil over het eerste punt, dat hier in aanneming komt, dat namelijk het burgemeesterschap is een staats-ambt in den zin der grondwet. Deze is toch als het ware de commissaris van het gouvernement, die voorziet in het bestuur der gemeente. Zijne functien zijn grootendeels van algemeenen aard. Maar nu ontstaat eene tweede vraag, of namelijk art. 91 der grondwet van toepassing is bij eene herbenoeming. Spreker geloof die vraag toespemmend te moeten beantwoorden. De leden der Kamer waren, indien zij geene nieuwe benoeming tot burgemeesters hadden bekomen, ambteloos burger geworden. De kiezers moeten in de gelegenheid gesteld worden, bij elke benoeming of bevordering, tot eenig staats-ambt, die eenig lid der Kamer gedurende zijne

ger mogt bekomen, te beslissen, of zij, kiezers, dien afgevaardigde in de Kamer wenschen te behouden? De kiezers moeten die vraag, bij elke benoeming of bevordering, vrij kunnen beslissen. Niet alleen de duidelijke letter van art. 91 der grondwet, maar ook de bedoeling en de geest van den grondwetgever pleiten voor des sprekers gevoelen. Het art. is op verlangen van de Kamer in de grondwet opgenomen. Men had daarmede ten doel, dat, zoodra er eenig fauteur aan eenen gekozenen werd gegeven, wanneer er eenige verandering kwam in den stand, waarin hij gekozen werd, hij zich aan eene herkiezing moest onderwerpen, omdat elke benoeming, elke gunst, een zedelijk gevoelen van dankbaarheid te weeg brengt, die elk mensch zou kunnen bewegen, om ten minste eenigzins meer bereid te zijn, eene regering te ondersteunen, dan waartoe men anders gezind zou zijn. Maar die bepaling werd te meer in de grondwet opgenomen, omdat men niet verlangde, dat de benoeming tot lid der Kamer geen trap zou zijn, om tot betrekkingen te worden benoemd. De kiezers wisten, dat de vertegenwoordiger, dien zij kozen, burgemeester was, maar zij wisten ook, dat hij op eenen zekeren tijd zou aftreden. Hij is afgetreden, doch op nieuw benoemd. Zijn toestand heeft alzoo eene verandering ondergaan. De kiezer herneemt dienvolgens zijne vrijheid, en dit te meer, omdat hij kan verlangen, dat zijn afgevaardigde een bewind goed- of afkeurt, welk bevindt in dien tusschentijd kan zijn veranderd. Het komt spreker zelfs voor, dat eene herbenoeming eigenlijk meer is, dan eene eerste benoeming. Juist daardoor kan door een bewind een blijf van goedkeuring aan eenig lid der Kamer worden gegeven. Al de gronden, die bijgebracht worden, om eenig lid der Kamer, bij eene benoeming tot een staats-ambt, aan eene herkiezing te onderwerpen, zijn van dubbele waarde bij eene herbenoeming. Spreker meent alzoo, dat art. 91 wel degelijk van toepassing is op de leden der Kamer, die als burgemeesters herbenoemd zijn.

De heer *Vakker* staat het gevoelen voor, dat art. 91 der grondwet niet van toepassing is op herbenoemingen, en dat eene herbenoeming niet als eene gunst kan worden aangemerkt.

De heer *de Man* ontwikkelt dezelfde meening. Tot slaving der meening beroept hij zich op de uitlegging, die in 1832, aan art. 36 der Belgische constitutie is gegeven. Ook toen is verklaard, dat de leden der Belgische Kamer, die herbenoemd waren in regulerijke betrekkingen, niet aan eene herkiezing zijn onderworpen.

De beraadslagingen worden gesloten. Het eerst wordt gestemd over het voorstel van den heer *van Zuylen van Nyevelt* (zie hierboven). Er verklaren zich 23 leden voor en 23 leden tegen het voorstel, zoodat de stemmen staken en de beslissing uitgesteld wordt tot eene volgende zitting.

De heer *van Hoëvell* herinnert, dat bij art. 60 der grondwet, bepaald wordt, dat de Koning jaarlijks aan de Staten Generaal een omstandig verslag doet geven van het beheer der koloniën en bezittingen en van den staat waarin zij zich bevinden. Daar er tot op dit oogenblik aan dit duidelijk voorschrift der grondwet nog niet is voldaan, zoo verzoekt hij aan de Kamer verlof om dienaangaande aan den minister eenige vragen te rigten. — Dat verlof wordt door de Kamer verleend, zakkende in eene volgende zitting bepaald worden, wanneer die vragen zullen worden gedaan.

Morgen ochtend zal de Kamer weder bijeenkomen, en daarna met het onderzoek der aanhangige onderwerpen in de afdelingen aanvangen.

Staat der Rivieren in Gelderland enz.	
Rapporten van 13 febr. 1850.	
Boyen-Rijn.	
9 febr., 8 uur v. m., te Coblenz 22 vt.; in de laatste 13 uren gevallen 1 vt. 3 dm.	
9 febr., 6 uur n. m., te Coblenz 21 vt. 4 dm.; in de laatste 10 uren gevallen 8 R. dm.	
10 febr., 8 uur v. m., te Coblenz 20 vt 5 dm.; in de laatste 14 uren gevallen 11 R. dm.	
10 febr., 7 uur n. m., te Coblenz 20 vt.; in de laatste 11 uren gevallen 5 R. dm. — Met water langzaam vallende.	
11 febr., 7 uur n. m., te Rees 22 vt. — Het water langzaam vallende.	
12 febr., 11 uur v. m., te Emmerik 6.72 el; gevallen 16 N. dm. — Het water langzaam vallende.	
12 febr., 12 uur n. m., te Spijk 6.11 el; 1.69 el onder nul of het noodpeil; gevallen 22 N. dm. — Het water langzaam vallende.	
12 febr., 4 uur n. m., te Lobith gevallen 1.60 el. — De overlaat werkt met 1.60 el.	
12 febr., 8 uur v. m., te Oud-Zevenaar 6.38 el; gevallen 15 N. dm. — De Lijmersche overlaat is om 2 uur des nachts wakende geworden.	
Waal.	
13 febr., 6 uur v. m., te Hulhuizen 6.70 el; 1.46 el onder nul of het noodpeil; gevallen 14 N. dm.	
13 febr., 8 uur v. m., te Lent 6.50 el; 1.50 el onder nul of het noodpeil; gevallen 14 N. dm.	
12 febr., 1 uur n. m., te Tiel 6.11 el; 1.62 el onder nul of het noodpeil; gevallen 24 N. dm.	
12 febr., 9 uur v. m., te Tiel 6.11 el; 1.62 el onder nul of het noodpeil; gevallen 24 N. dm.	
12 febr., 9 uur v. m., te Tiel 6.11 el; 1.62 el onder nul of het noodpeil; gevallen 24 N. dm.	
12 febr., 9 uur v. m., te Tiel 6.11 el; 1.62 el onder nul of het noodpeil; gevallen 24 N. dm.	

Neder-Rijn en Lek.

13 febr., 6 uur v. m., te Pannerden 6.24 el; 1.61 el onder nul of het noodpeil; gevallen 12 N. dm.
12 febr., 8 uur v. m., te Arnhem 5.85 el; 1.05 el onder nul of het noodpeil; gevallen 14 N. dm.
12 febr., 8 uur v. m., te Culenborg 5.82 el; 0.28 el onder nul of het noodpeil; gevallen 11 N. dm.
12 febr., 8 uur v. m., te Vianen 4.23 el; 0.77 el onder nul of het noodpeil; gevallen 10 N. dm.

IJssel.

12 febr., 8 uur v. m., te Westervoort 5.74 el; 0.76 el onder nul of het noodpeil; gevallen 13 N. dm.
11 febr., 8 uur v. m., te Vollehand 6.44 el; 1.06 el onder nul of het noodpeil; gewassen 16 N. dm. — Des namiddags 12½ ure zijn van Deventer 7 kanon-schoten gelost tot aanduiding van het begin der werking van den Snijpelings-overlaat.
11 febr., 8 uur v. m., te Veessen 6.66 el; gewassen 17 N. dm.
11 febr., 7 uur v. m., te Kampen 2.68 el; gewassen 18 N. dm.

Maas.

12 febr., 5 uur v. m., te Neerasselt 5.60 el; 1 el onder nul of het noodpeil; gevallen 4 N. dm. — Het water vallende.
12 febr., 5 uur v. m., te Alphen. — Het water vallende.

De Lijmersche overlaat is weder wakende, en hooger beschadigd, echter niet doorgebroken.

De verzakkingen onder Alphen (aan de Maas) zijn zoodanig voorzien, dat de dijk aldaar voor het oogenblik buiten gevaar is.

Overigens maken de ingekomen rapporten geen melding van eenigerhande nadeeltige verschijnselen aan de binnenzijde der dijken.

Boon, den laatsten storm hebben echter de dijken wederom zeer beduidend door afslag geleden; zijnde op vele plaatsen nu niet alleen de buitenglooiing, maar ook gedeeltelijk de kruin weggeslagen.

Door het vallende water, en het meer bedaarde weder zullen onderscheidene punten gelukkig ontzet zijn.

Over het algemeen genomen, schijnen de vooruitzichten veel gunstiger dan gisteren.

Rapport van 14 februari.

Boven-Rijn.

11 febr., 7 uur n. m., te Coblenz 18 vt. 10 dm.; gevallen 1 vt. 2 dm. — Het water blijft langzaam vallen.
10 febr., 6 uur v. m., te Dusseldorf 23 vt. 5 dm.; gevallen 1 vt. 6 dm. — Het water vallende.
12 febr., 7½ uur n. m., te Rees 21 vt. 2 dm.; gevallen 10 dm. — Het water vallende.

gefallen 26 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 1 uur n. m., te Spijk 5.85 el; 1.95 el onder nul of het noodpeil; gevallen 26 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 4 uur n. m., te Lobith, gevallen 29 dm. — De overlaat werkt met 1.39 el.

13 febr., 8 uur v. m., te Oud-Zevenaar 6.22 el; 1.48 el onder nul of het noodpeil; gevallen 16 N. dm. — De Lijmersche overlaat waakt 16 dm.

Waal.

14 febr., 6 uur v. m., te Hulhuizen 6.47 el; 1.69 el onder nul of het noodpeil; gevallen 23 N. dm. — Het water vallende.

14 febr., 8 uur v. m., te Lent 6.26 el; 2.74 el onder nul of het noodpeil; gevallen 24 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 1 uur n. m. te Tiel 6.21 el; 1.79 el onder nul of het noodpeil; gevallen 19 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 9 uur v. m., te Tuil 3.59 el; 1.46 el onder nul of het noodpeil; gevallen 28 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 5 uur v. m., te Gorinchem 3.58 el; 1.60 el onder nul of het noodpeil; gevallen 12 N. dm. — Het water vallende.

Neder-Rijn en Lek.

14 febr., 6 uur v. m., te Pannerden 6.02 el; 1.83 el onder nul of het noodpeil; gevallen 22 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 8 uur v. m., te Arnhem 5.80 el; 1.10 el onder nul of het noodpeil; gevallen 5 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 8 uur v. m., te Culenborg 5.58 el; 0.52 el onder nul of het noodpeil; gevallen 24 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 7½ uur v. m., te Vianen 4 el; 1 el onder nul of het noodpeil; gevallen 23 N. dm. — Het water vallende.

IJssel.

13 febr., 8 uur v. m., te Westervoort 5.65 el; 1.12 el onder nul of het noodpeil; gevallen 12 N. dm. — Het water vallende.

13 febr., 8 uur v. m., te Doesborgh 4.83 el; gevallen 6 N. dm. — Het water vallende.

12 febr., 8 uur v. m., te Kampen 6.05 el; gevallen 5½ N. dm. — Het water vallende.

12 febr., 7 uur v. m., te Kampen 2.66 el; gevallen 2 N. dm.

Maas.

13 febr., 5 uur v. m., te Neerasselt 5.60 el; 1 el onder nul of het noodpeil. — Het water vallende.
13 febr., 9½ uur v. m., te Alphen; gevallen 10 N. dm. — Het water vallende. — De verzakking te Alphen is buiten gevaar.

Neigens hebben zich, volgens de ontvangen berichten, eenige verdere nadeeltige of gevaarlijke verschijnselen aan de dijken vertoond.

Tegen den afslag op de meest bedreigde punten zijn steeds met den meesten ijver de vereischte voorzieningswerken aangewend.

De voortdurende val der rivier doet de vooruitzichten al meer en meer gunstig worden.

15 febr., 8 uur v. m., te Arnhem 5.55; gevallen 15 N. dm.

Vergadering van de Geldersche Maatschappij van Geschied- en Letterkunde,

op Maandag den 18den Februarij 1850.

Advertentiën.

Ten overstaan van den Notaris **CODEFROIJ**, zal op Woensdag, den 27sten Februarij 1850, op het Stations-gebouw, te Arnhem, des avonds om 6 ure, publiek, bij toelag, worden verkocht:

1o. Een hecht en sterk HUIS en ERVE, met aangelegen PLAATS en TUINGROND ter zijde en van voren, staande en gelegen te Arnhem, aan het Spoorplein en den Stads Buiten-Cingel, waardoor de Bovenverdieping een roijaal uitzigt heeft op *Sansbeek*, en verder, bewoond door de Erven **JANSI**, bevattende 10 meestal behangen KAMERS, 2 KEUKENS, KELDERS, REGENWATERPUT, ZOLDER en verdere GEMAKKEN.

Ingezet en gebragt op . . . f4500.

2o. Een HEERENHUIS en ERVE, met aangelegen grooten TUIN, te *Huisen*, op ½ uur afstand van Arnhem, Sectie D, No. 142 en 143, bevattende 6 KAMERS, KEUKEN, POMP, KELDER, ZOLDER en verdere GEMAKKEN; bewoond door **G. KREMER**, bij den inzet gebragt tot . . . f1100.

3o. Twee ARBEIDERS-WONINGEN aldaar, in Sectie D, No. 295, ingezet en gebragt op . . . f95.

Nadere informatie te doen op franco aanvraag en hoogen te stellen, bij bovengenoemde Notaris te Arnhem, en betreffende de percelen 2 en 3 mede bij den Notaris **VAN GEIJTENBEEK** te *Middrecht*.

PAARDEN met nieuw **TUIG** en een **TENTWAGEN**. — Brieven franco, onder Letter Z, bij den Boekverkooper **P. A. DE JONG**, te Arnhem.

TE HUUR

om dadelijk, of op 1 mei 1850 te worden aanvaard, een klein BUITEN, genaamd *Wedgelegen*, gelegen dicht bij *Zevenaar*, aan den grooten weg op *Emmerik*, laatst door *Mevrouw VAN NISSEN* bewoond geweest. — Adres bij den Notaris **PLIESTER**, te *Zevenaar*.

Wordt binnen deze Stad voor een Burger Heer gevraagd: 2 of 3 goed Gemeubileerde KAMERS met **BEDIENING**, op eenen goeden stand, liefst in geen Winkelhuis. — Opgaaf van prijs, en wanneer te aanvaarden, gelieve men met franco brieven in te zenden, adres Postkantoor te Arnhem, onder Lett. G.

Wordt **TE HUUR** gevraagd voor een Heer, eene ongemeubileerde **VOORKAMER** en **SLAAPVERTREK**, op een aangenamen stand. — Adres bij den Uitgever dezes.

KERKVOEGDEN DER HERVORMDE GE-

meente te *Arnhem*, van voorbereidende maatregelen voor de voorgenoemde vernieuwing van het inwendige der Grooten of St. *Basilius* Kerk te Arnhem, roepen, bij deze de eigenaren van *Vrouwen Zitplaatsen in voorged. Kerk* op, om schriftelijke of mondelinge opgave te doen van de Zitplaatsen, waarop zij hooven regt van eigendom te bezitten; zullende Kerkvoogden tot het ontvangen van die schriftelijke of mondelinge opgaven vaceren op de Consistorie Kamer in de Grooten Kerk, des *Woensdags* en *Donderdags* den 20sten en 21sten *Februarij 1850*, van des voormiddags tien tot des namiddags één ure.

Arnhem, den 14den Februarij 1850.
Kerkvoogden voornoemd:
W. L. F. C. VAN RAPPAARD, President.
E. SCHEIDJUS, Secretaris.

HOLLOWAY'S Pillen en Zalf
Verkoudheden, Asthma, Kortademingheid, van de ergste soort, genezen.

Men doe bejaarden 6 à 8 van deze Pillen des avonds en des morgens innemen en onmiddellijk daarop wrijve men de borst met veel Zalf goed in. Met mag volstrekt geen soep, groenten of aardappelen eten, ook geen podding, geen wijn, bier, geestrijke dranken en koffij drinken. — De maaltijd moet uit schapenvleesch, rundvleesch en brood bestaan. Op deze wijze eenigen tijd voortgaande, wordt men genezen.

Door het vermeerderd debiet zijn de *Fruizen* thans de volgende.

Doosjes Pillen van f0.90, f2.10, f3.30, f7.75, f15.50, f23.50; *Potjes Zalf* van f0.90, f2.10, f3.30, f8.15, f15.90, f23.90.

Zijn op franco-aanvraag à contant te bekomen bij den Heer **F. ROMEIJN**, Fz., Depôthouder te Arnhem; alsmede te Londen, Strand 244, **HOLLOWAY'S** Etablissement.

Goeden Nacht, door TOLLENS,

geheel ten voordeele der armen, te bekomen bij **NIJHOFF**, te Arnhem.

Burgerlijke stand.

ARNHEM:

Van 8 tot en met 14 feb.

Ondertrouwd: S. Hoogland, 35 j., en S. H. Staas, 31 j., — G. J. Meertens, 58 j., en A. J. Gloe, 46 j., — J. M. M. Tilles, 30 j., en G. Reijnen, 23 j., — G. Lansink, 36 j., en J. Meijer, 44 j.

Gehuwd: F. Kelder, met J. G. Jansen. — H. G. Geenderols, met E. Renterink.

Bevallen: J. C. Mönich, geb. Bemener, Z. — G. Willemsen, geb. van de Pavert, Z. — E. F. Keuperman, geb. Gieben, Z. — J. G. van Heuven, geb. van Zeddelhoff, Z. — C. Willemsen, geb. de Koning, Z.

Overleden: J. F. Mengin, echtgenoot van G. Went, 49 j. — J. van Rootzelaar, 12 j. — B. Bouwman, weduwnaar van J. Bartels, 56 j. — D. A. Arentsen, 2 j. 8 m. — Doodgeb. D. van P. de Bondt en N. Vermeulen. — J. Blij, weduwnaar van W. Rutjes, 73 j. 8 m. — T. Thomassen, weduwnaar van E. C. Gitsels, 59 j. — H. van Honk, 8 m. — J. H. Mueller, 1 j. 1 m. — A. W. van der Hart, 1 j.

TIEL:

Van 5 tot en met 12 februari.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: A. van Uden, geb. van der Kolk, Z. — A. van Steenberg, geb. van der Weijden, Z. — R. Hijmans, geb. Ornstein, D. — S. A. Wesseling, geb. van der Vliet, Z. — E. Harle, geb. van Loon, Z. — C. Plum, geb. Blom, Z.

Overleden: J. G. van de Weert, huisvr. van J. Schuil, 50 j. — W. C. J. van Lidh de Jende, 2 j. — J. Mulders, geh. met J. M. van Themst, 50 j.

Van 4 tot en met 11 februari.

Gehuwd: K. Bles, wedr. van G. van de Kamp, met E. M. Stevens, wed. van F. H. Holtus.

Bevallen: M. van Offeren, Z. — G. R. Jansen, geb. Ruysch, Z. — A. van den Born, geb. Teunissen, D. — A. M. Menkman, geb. Stellaard, D. — M. Wiggelman, geb. Arissen, Z.

Overleden: A. van Santbergen, wedr. van H. van Batten, 71 j. — H. Jansen, 43 j. — J. van Offeren, 69 j.

Van 4 tot en met 11 februari.

Gehuwd: J. P. de Graauw en H. P. E. Praag.
Bevallen: G. Rittel, geb. van de Werken, D. — M. van Houten, D. — E. van Beukhout, D.
Overleden: Geene.

Marktprijzen.

TIEL, 11 februari.

Wij hadden een goeden aanvoer van granen, voort van *Tarwe*, die tot vorige prijzen werd opgeruimd. *Rogge* 10 cents hooger, vlug opgeruimd; *Boonen*, *Haver* en *Garst* als yoren. — Nieuwe *Tarwe* van f5.50, 6.50 tot 7.60. — *Rogge* van f4.50 tot 4.90. — *Boonen* van f4.50 tot 5.00. — *Garst* van f3.50 tot 4.00. — *Haver* van f1.80, 2.10 tot 2.70.

Dezer courant is f5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f1.00 per regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.